

her. Hvad kan det da være, som gjør, at de ærede Herrer ville have en Opøsning? Om vi derimod, som bleve i Minoriteten, ønskede Opøsning, det kunde jeg forstaae, da det jo var muligt, at vi kunde seire ved de nye Valg. (Tscherning: det er, for at beholde Ministeriet). Man siger, at man vil beholde Ministeriet; men hvorledes kan man det, naar Ministeriet siger, at det ikke kan gaae ind paa Forandringer. De Herrer ville jo ikke, hvis vi blive opløste, og de atter blive valgte, komme igjen og sige Ja; altsaa bliver Situationen den samme. Man har et Ministerium, som vil, at man skal sige Ja, og man siger atter Nei, altsaa staaer man paa det samme Trin. Hvad tænke de da paa? Det er mig uforklarligt. Det er muligt, at de føle, at Fleertallet, som siger Nei, vil være saa usammenhængende, vil gaae ud fra saa mange forskellige Grunde, at det virkelig ikke afgiver nogen paalidelig Majoritet for Dannelsen af et nyt Ministerium; det er muligt, at de ville sige, at de trænge til de to Maanedes, for imidlertid at organisere det vordende Ministerium. Jeg opstiller saadanne Muligheder; men de Herrer ville jo bedst selv kunne sige de virkelige Grunde.

Der er dernæst talt om en Detroiering; der er blevet yttret, at, om saa skulde være, maatte man hellere lade sig binde og kaste i Fængsel, end frivillig gaae ind derpaa. Nagtet jeg ikke frygter noget Saadant, maa jeg dog bemærke, at jeg vilde ansee det for en stor Ulykke for Fædrelandet, dersom en saadan ulovlig Handling skulde skee. Derved vilde Lovlighedens Grund styrte sammen under os; derved vilde vi drages hen fra den ene Ulovlighed til den anden, og det er vanffælig for et Folk at skaffe Lovlighedens Grundvold tilbage, naar den engang er trukken bort fra det. Jeg skal nu lade det staae hen, hvorvidt Ministeriet, dersom Sagen skulde gaae det imod, vil opløse eller ei; det gjør ingen Forandring, heller ikke i de Herrer's Mening, der jo vide, at de komme igjen og med en større Styrke sige deres Nei paany. Saa er altsaa Stillingen den samme. Hvad saa? Lad os tage Spørgsmaalet i al Høilighed for os! Der er Mulighed for, at den Regjering, som da vil danne sig, vil kunne

bruge Bestemmelsen om det andet Alternativ, træde sammen med Repræsentanter fra de andre Landsdele, og at de paa en gyldig Maade vedtage Fællesforfatningen. Denne Bei kunde betrædes; men jeg troer alligevel, at denne Bei, som kunde have været betraadt tidligere, nu ikke let af nogen Regjering vil blive betraadt, fordi den stiller sig langt usikkrere for Beregningen. Det er dog langt lettere her at anstille en Beregning, end det vilde være, naar man havde en saadan Sammensætning af Delegerede, især da man er kommen saa vidt, som man er. Men lad os ogsaa antage, at et Ministerium vilde betræde denne Bei, saa vilde det dog ikke kunne forbigaae det saakaldte Rigsraad, men dette vilde alligevel staae; derfor vilde altsaa denne Udvei ikke nu give det samme Fortrin som tidligere før Forordningen af 26de Juli 1854; thi før den Tid havde den havt det store Fortrin tillige at indeholde et Samtykke fra de andre Landsdele. Rigsraadet staaer altsaa endnu. Nu kunde de, der ville sige Nei, gaae 2 Veie; de kunde enten sige: den nye Regjering maa see at kaste Rigsraadet, den maa ikke tage Hensyn dertil, og i saa Henseende maatte altsaa de, som ville sige Nei til dette Forslag, indbringe en Anklage imod det astraadte Ministerium, fordi det havde indstiftet, og maaffee tildeels mod det nærværende, fordi det havde brugt denne ulovlige Institution, for igjennem den Dom, der vilde blive sædet over Rigsraadet, at kunne kaste det. Men jeg veed ikke, om de Herrer saa just vilde holde saaledes sammen, at de kunde troe, at dette Resultat kunde opnaaes. Imidlertid troer jeg, at dersom de vilde gaae denne Bei, maatte der allerede være gjort et Skridt dertil; men jeg troer ikke, at de ville gaae den Bei. Det saakaldte Rigsraad bliver altsaa tilbage, og det er allerede en uheldig Situation, at man saa at sige efter det System, efter den Plan, man maa lægge for den politiske Fremgangsmaade, kommer til at lade den Institution, som man med Rette kan ansee for ulovlig, blive bestaaende, og til at søge dens Samtykke. Jeg troer imidlertid ikke, at der i denne Henseende er nogen anden Bei at gaae. Man maa altsaa søge Rigsraadets Samtykke; men troe de Herrer nu, at De med Rigs-